

Vigtighed og for en Deel vil indvindes ved de forøgede Gebyhrer, saaledes formenes det ogsaa, at nogle Forandringer i de for Retsfagers Indankning til og Behandling ved Overretterne gjeldende Bestemmelser ville sjerne for Parterne de væsentligste Ulemper af Forandringen. Det er i saa Henseende allerede i den provisoriske Forordning foreskrevet, at Stevningen til Overretten kan udstedes af vedkommende Part selv, dog at den i det Sænesse nærmeste Sognedag førend Sagen falder i Rette, indleveres til Overrettens Justitscontoir for at forsynes med Rettens Segl og Justitssecretarens Paategning. Udvalget formener, at denne Bestemmelse, der for den Part, som boer i længere Afstand fra det Sted, hvor Overretten holdes, letter Dmgangsmåden ved en Sags Indankning til Overretten, bør bibeholdes, og at ligeledes den i den provisoriske Forordnings § 3 indeholdte Bestemmelse, hvor- efter den i Forordningen 15de Januar 1817 § 1 foreskrevne forlængede Frist for Indankning til Overretten af de ved Politiretterne i Kjøbstæderne paa Bornholm paakjendte Sager er gjort gjeldende for de ved Landjurisdictionerne paa bemeldte De paakjendte Politifager, bør forblive i Kraft. Udvalget formener derhos, at Hensynet til, at det i Genhold til Cancelliets Skrivelser af 24de Juni og 1ste Juli 1815 har været Brug ved Overpolitiretterne, at nye Dplysninger i private Politifager kunne fremskaffes for disse Retter, uden at særlig Bevilling dertil skulde erhverves, og at de attraaede yderligere Thingsvidner kunne erhverves ved vedkommende Politiret, — bør medføre, at lignende Bestemmelser, der vel endog kunne antages at følge af de i Fordn. 8de Marts 1799 foreskrevne Regler for Politifagers Behandling, men i hvilken Henseende en usikker Retspraxis har fundet Sted, — optages i Loven. Ved private Sagers Behandling ved Overpolitiretterne har det ogsaa været Regel, at Parterne vare fritagne for Brug af stemplet Papir og for Erlægelse af Retsgebyhr. Disse Begunstigelser, der efter den bestaaende Lovgivning ikke gjelde for Sagers Behandling ved Overretterne, formener Udvalget bør overføres paa de private Politifager, saaledes at der indrømmes Fri-

lagelse for Brug af stemplet Papir ved disse Sagers Behandling ved Overretterne og at den i Sportelreglementet af 22de Marts 1814 § 22 hjemlede Retsfættelse af Gebyhrene med den Forøgelse, som er foreskrevet i samme Reglements §§ 34 og 156, kommer til Anvendelse i alle private Politifager, uden Hensyn til Gjenskanden, som de angaae. Udvalget antager, at en fuldstændig Fritagelse for Gebyhrer i private Politifager ved Overretterne vil være i Strid med de i saa Henseende i den gjeldende Proceslovgivning udtalte Grundsaetninger, hvorimod en saadan Retsfættelse, som den foreslaaede, maa ansees begrundet i Hensynet til disse Sagers ringere Værdi i Almindelighed.

De foran foreslaaede Afvigelser fra de om Retsfagers Indankning til og Behandling ved Overretterne gjeldende Regler formenes derhos at maatte komme til Anvendelse saavel paa de ved Kjøbstædernes som paa de ved Landjurisdictionernes Politiretter behandlede Sager.

I den provisoriske Forordnings § 2 er det fastsat, at de ved Birkeretterne paa Grevskaberne og Baronierne behandlede Politifager skulle efter samme Regler, som for andre Landjurisdictioner, være henlagte under Landsoverretterne. Efterat Grundlovens § 97 har foreskrevet, at enhver i Lovgivningen til Adel, Titel og Rang knyttet Forret er ophævet, antager Udvalget, at en Bestemmelse som den omhandlede, hvorved den i Grevernes og Friherrernes Privilegier § 5 og § 4 samt Lovens 1—6—11 begrundede umiddelbare Indankning til Høiesteret af de ved bemeldte Birker paakjendte Retsfager ophæves, ikke i og for sig er fornøden, men da Udvalget ved en fra Justitsministeriet modtagen Skrivelse af 22de f. M. har faaet Bished for, at det ved Høiesteretsdommene af 30te Januar og 11te Februar d. A. er antaget, at en særlig Lov angaaende Ophævelsen af hine Sagers umiddelbare Indankning til Høiesteret vil være fornøden, forinden den kan ansees som bortfalden, finder Udvalget, at det i den heromhandlede Lov bør udtales, at hine Sagers umiddelbare Indankning til Høiesteret er bortfalden ved Grundlovens § 97 og at disse